

Zeventig maal zeven maal (Geloven met Petrus 4)

Zeventig maal zevenmaal is echt heel erg veel. Kan dat wel, zo vaak vergeven? Kan dat als iemand leugens over je vertelt, roddels over je verspreidt, zich nooit aan de afspraken houdt, je expres een hak zet, je niet meer aankijkt of groet? Het is in deze dagelijkse dingen dat we mogen leren wat vergeven is. De gemeente is daarvoor een oefenplaats: daar ontvangen we de vergeving van God, die zo genadig is; daar druppelt het bloed van de verzoening door Jezus op ons allemaal; daar waait de Geest van reinheid en hartelijkheid; daar komen we in de werkingssfeer van de zeven Geesten die voor Gods troon zijn; daar wordt de zevenvoudige volheid van de Geest van de Heer uitgedeeld waardoor we leren om zeventig maal zeven maal te vergeven.

Grenzen aan vergeving?

'Heer, als mijn broeder of zuster tegen mij zondigt, hoe vaak moet ik dan vergeving schenken? Tot zevenmaal toe?' Nadat Jezus gesproken heeft over de grenzen van de zonde (18:15-20) vraagt Petrus, die tussen de leerlingen een extra verantwoordelijkheid heeft ('de rots waarop ik mijn kerk zal bouwen', 16:18), naar de grenzen van de vergeving. Jezus' antwoord gaat een heel andere kant op: in Gods koninkrijk is vergeving grenzeloos. De tegenstelling met de woorden van Lamech, waarin sprake is van haast grenzeloze wraakzucht, is opvallend: 'Wie mij verwondt, die sla ik dood, zelfs wie mij maar een striem toebrenkt. Kaïn wordt zevenmaal gewroken, Lamech zevenzeventig maal' (Genesis 4:23-24). De weg van de wraakzucht loopt dood, de weg van vergeven is nooit doodlopend. Het gaat niet om een aftelsysteem maar om een hartsgesteldheid.

Gods koninkrijk

Jezus is een echte verhalenverteller. Nadat Hij een statement heeft gemaakt gaat Hij vertellen over mensen en de dingen die gebeuren en de emoties die daarin meekomen. Het gaat over een

Maar wie kan al zijn fouten kennen? Spreek mij vrij van verborgen zonden.

– Psalm 19:13 –

Sluit uw ogen voor mijn zonden en doe heel mijn schuld teniet.

– Psalm 51:11 –

koning (God) en over dienaren (Jezus' volgelingen). a) De eerste dienaar met een megagrote schuld smeekt om geduld en krijgt medelijden, 100% schuldsanering en de vrijheid. b) De tweede dienaar heeft een minimale schuld bij de eerste dienaar, van wie nu blijkt dat in zijn leven het aftelsysteem de overhand heeft en niet de hartsgesteldheid: hardvochtig houdt hij zijn collega in de wurggreep. c) De andere dienaren zien het gebeuren en zijn zeer ontdaan, maar nemen niet het recht in eigen hand: ze gaan naar de koning. d) De koning die zo genadig is geweest blijkt nu ook zeer confronterend te kunnen zijn: 'jij bent een slechte dienaar'. Kwaad is hij, omdat de eerste dienaar niets begrijpt van de genade. Blijkbaar is er een grens aan Gods genade, namelijk daar waar het ontvangen van genade zich niet vertaalt in het geven van genade. Onvergevingsgezindheid is een ernstig teken van onbekendheid met de genade van God (Catechismus, antwoord 126).

Wat is vergeven?

Een mooi antwoord op de vraag 'wanneer vergeven wij anderen?' is gegeven door Thomas Watson (een puritein uit het 17e eeuwse Engeland): 'Wij vergeven anderen wanneer wij strijden tegen alle wraakzuchtige gedachten, wanneer we het onze vijanden niet betaald willen zetten, maar hen het goede toewensen, verdriet hebben om tegenslagen in hun leven, voor hen bidden, zoeken naar verzoening en bij elke gelegenheid laten zien dat we bereid zijn hem te helpen of te bemoedigen.' Vergeven is: de zonde die jou is aangedaan niet langer laten heersen in je gedachten en gevoelens maar alleen Jezus Heer laten zijn en de ander loslaten en aan Hem geven. Kan ik dat? Corrie ten Boom: 'Kunt u vergeven? Ik niet. Maar Jezus in mij en Jezus in u kan het wel.'

Jezus

Het is Jezus die ons hier aankijkt en aanspreekt en aanraakt: als we in gelovige verbondenheid met Hem leven,

hebben we de beschikking over een eindeloze bron aan vergevingsgezindheid. Zolang we kijken naar de ander die tegen ons gezondigd heeft, kunnen we niet kijken naar Jezus en aangeraakt worden door zijn barmhartigheid en genade voor onszelf en voor iedereen. De gewonde heelmeester kijkt ons aan: Hij kent onze pijn, maar heeft die ook gedragen. Vergeven is: de ander loslaten, en Jezus vastgrijpen.

Gebed: Vader in de hemel, U roept ons in Jezus Christus, uw gekruisigde Zoon, op om vergevingsgezind te zijn. Als we dat in eigen kracht zouden moeten doen, voelen we ons volkomen hulpeloos. Leer ons om die hulpeloosheid te ervaren, want alleen dan kunt U zelf ons te hulp komen. Leer ons om in onze gedachten en gevoelens hen die tegen ons gezondigd hebben los te laten, zodat we U, Heer Jezus, kunnen vastgrijpen, en ook de ander weer kunnen zien in het licht van het kruis. Schep in ons een rein en zuiver hart. Amen.

Bronwater in de kleine groep

- Lees samen Matteüs 18:21-35. Wat valt je het meeste op?
- Met wie uit het verhaal van Jezus identificeer je je het gemakkelijkst: de eerste dienaar, de tweede, de andere dienaren of de koning? Waarom?
- Wat roepen de woorden van Lamech (Genesis 4:23-24) bij je op?
- Praat door over het verschil tussen een aftelsysteem en een hartsgesteldheid.
- Bespreek het antwoord van Thomas Watson op de vraag: 'Wanneer vergeven wij?'
- Hoe groei jij in vergevingsgezindheid?
- Vergeven is de ander loslaten en Jezus vastgrijpen. Praat daar samen over door.

Zie voor de hele preek:

www.josdouma.nl/gelovenmetpetrus.

U hebt onze zonden vóór u geleid, onze geheimen onthuld in het licht van uw gelaat.

– Psalm 90:8 –

Fonteinkerk Haarlem